

„CAMP E L” [Ürzig : Tr] :: —, 1. V. 13., PL 9534, 1 v°.

Rom. *campellus*, Dem. zu *campus* „(Hoch)-ebene, Feld”.

„CAMP E L L A” (unb. ± Altrich : Tr) :: —, 952 kop. 14., Kb 1 C 1, 58 v°.

Rom. *campella*, Dem. zu *campus*.

CAMPEN : Au :: in Campē maiori, in Campe, 10., DW IX a 1 a, 22 r°, 23 v°. — Campun, anf. 11., DW IX a 1 b, 6 r°. Germ. *kampum*, dat. pl. zu *kampa-* m. < rom. *campus* „(Hoch)ebene, Feld”.

KAMPEN [Borsbeke : Al] :: Kempin, 1154 kop. eind 12^e, GLT 1 r°; 1155 kop. id., ib.; 1156 kop. id., ib. 1 r°; 1163 kop. id., ib. 108 r°. — Campin, begin 13^e, ib. 93 r°.

Rom. *campānia* „(hoog)vlakte, veld”.

KAMPEN [Wissekerke : Zl] :: Campan, 976, ed. DB, p. 232. — Campen, 1208, Md 11.

Germ. *kampum*, dat. pl. bij *kampa-* m. < rom. *campus* „(hoog)vlakte, veld”.

KAMPENHOUT : Br :: Campenholt, ± 1050 kop. eind 11^e, mir. s. Trudonis, Ld 16974, 125 v°. — Campeneold, 1125, Cambrai, X E 5885/4. — Campenholt, (± 1150) kop. 12^e, X E 5885/5; 1213, X E 5885/18(1); 1223, Aa D 100. — Campenhout, ± 1155 kop. ± 1243, Gr II 1, n° 39; 1209, ed. Devillers, S. Waudru, n° 55; 1222, X E 5566/32. — Campenehot, 1180, Cambrai, X E 5885/8. — Campenhot, 1210, X E 5885/17(1).

Daar onder Kampenhout een gehucht Kampelaar ligt, is Kampen wellicht de oorspronkelijke naam van de plaats.

„CAMP E N N A” [Trier : Tr] :: —, ± 1200, Kb 1 D 26.

Rom. *campānia* „(Hoch)ebene, Feld”.

KAMPERHAUSEN [Kamp-Bornhofen : Mb] :: Hvsūn, 1105, K SP 3. — Husūn, 1107, K SP 5. — Husin, 1224, Kb 133/5 a.

Germ. *hūsum*, dat. pl., „zu den Häusern”.

„CAMP STADE” (onb. ± Dendermonde) :: —, 1145, Ws A.

Mnl. *camme* < *kambō* „brouwerij” + germ. *stadi-* f. „plaats”.

„CAMP THORPA” (onb. in Holland) :: —, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339.

KAMPVELD [Ermelo : Gl] :: Campfelde, 1145 kop. midden 12^e, UB 43, 49 v°. — Camfelde, 1163, USJ 79. — Kampfelde, 1190, Zu S 3.

Germ. *kampa-* m. < rom. *campus* „(hoog)vlakte, veld” + *feldu-* n. „woeste vlakte”.

KAMSCHEID [Halver : Arn] :: Kamonscetha, 11. kop. mitte 12., DW II a 1, 30 r°.

„KANDUN” (unb. ± Meiningen, bz. Suhl) :: Κάνδουν resp. Κανδοῦν, ± 170, kopien 13., Ptolemaeus II 11.

KANEDEM : Ti :: Caningahem, 966, ed. DB, p. 229. — Canengem, (1019-30), ed. DB, p. 248; (1099-1131), G SB. — Caninchem, 1121, G SB. — Canenchem, 1156, bulle, G SB. — Canighem, 1195, SZ 17. — Canenghem, 1206, G SP. — Caneghem, 1207, G SP. — Kanegem, Kanengem, 1223, G Bd 30, 1 r°, v^o. — Kanenghem, 1224, G SB.

Germ. *Kaninka haim* „woning van de lieden van Kano”.

„KANEIT” [Graach : Tr] :: Kaneit, Caneit, 2. H. 12., Tr 178/1205, 163 v°. Rom. *cannētum*, Koll. zu *canna* „Rohr”.

„CAN E LE” (unb. in der Moselgegend) :: de Canele, 1121, Kb 1 A 46.

Rom. *canālis* „Wasserleitung”.

„CAN LE” (onb. ± Heeswijk : Nb) :: —, (1205-33), Berne.

KANNE : Tg :: apud Kannen, 1079, IM 1.

— Cannam (acc.), 1088 cop. 13^e, I Le n° 28. — Chanaphia, 1157, R D. — Canaphia, 1158, R D; 1186, R D. — Cheneffe, 1181, IM 8. — Canne, 1193,